

[Iver Poulsen.]

til, når han offentliggør sine papirer. Altså har man endnu noget i vente. Når general Bennike offentliggør sine papirer, vil der komme forhold frem, som jeg ikke tror man kan lade ligge.

Det er naturligvis med en vis beklagelse, jeg ser, at det konservative folkepartis medlemmer af udvalget ikke har kunnet støtte i hvert fald vort forslags punkt b., eftersom ledende konservative politikere, da sagen kom frem under Hjalfsagens behandling ved landsretten, udtalte til dagspressen, at nu måtte der foretages en undersøgelse af forholdet mellem den lille generalstab og modstandsbevægelsen og udarbejdes en hvidbog om dette forhold. Derfor havde jeg naturligvis ventet, at i hvert fald punkt b. havde fået støtte fra konservativ side.

Med hensyn til punkt c., som heller ikke omtales, vil jeg gerne sige — det angår forholdet mellem datidens politikere og begge de to ovennævnte grupper — at jeg ved første behandling citerede forskellige blad-udtalelser, som netop omtalte dette forhold. Det skal jeg ikke gøre en gang til og spille det høje tings tid med det. Men at der har eksisteret et vist forhold, det fremgår ganske klart af en udtalelse, som det ærede medlem hr. Frode Jakobsen fremsatte som kommentar til højesteretssagfører Christrups forsvarstale i højesteret i Hjalfsagen. Det ærede medlem siger her — jeg beder om formandens tilladelse til et citat fra Jyllands-Posten den 17. marts 1961 —:

„Først må det fastslås, at det ikke var mig, der dukkede ud af tågen, men at det var hæren, som henvendte sig til os. Det skete i efteråret 1943, og da vi fik hærens ja til samarbejde i december måned samme år, forlød der ikke noget om, at hæren var bundet af hensynet til politikerne. Det kom først ind i billedet et par år senere ved denne skriftlige kontrakt i oktober 1944.“

Da kom det frem, at den lille stab var bundet af et vist hensyn til politikerne, og så er det, offentligheden med stor interesse — og jeg synes med en vis ret — spørger: hvor vidtgående var den håndfæstning, som hensynet til politikerne var udtryk for, og som den lille generalstab åbenbart må have underskrevet, idet det her slås fast af

det ærede medlem hr. Frode Jakobsen, at det først kom frem i oktober 1944?

Spørgsmålet er nemlig, hvor vidtgående en sådan håndfæstning har været. Har den været så vidtgående, at den lille generalstab endog har modtaget ordrer fra de politikere, som de skulle vise hensyn ifølge det ærede medlem hr. Frode Jakobsens kommentar til højesteretssagfører Christrups tale? Hvis det er tilfældet, er der her faktisk tale om, at de mennesker, som nu er udsat for så hårde bebrejdelser og beskyldninger, har handlet efter ordre fra andre og er syndebukke for andre, og det spørgsmål mener jeg bør klares.

Også det sidste punkt i vort forslag: undersøgelser i forbindelse med den parlamentariske kommission, er blevet afvist. Jeg vil blot i denne forbindelse nævne, at den tidligere formand for den parlamentariske kommission, tidligere dommer Holm, Viborg, har udtalt sin mening ganske klart om den parlamentariske kommissions undersøgelser og afgørelser, og dommeren har bebudet, at han vil udgive en bog om den parlamentariske kommissions arbejde, da han var formand. Om denne bog skriver et dagblad, at det vil nok blive en kommentar til den parlamentariske kommission, men formentlig ikke den mindst interessante, og det tror jeg heller ikke. Når man tænker på, at den mand, der vil skrive denne bog, har kaldt den parlamentariske kommission for en politisk diskussionsklub og offentligt har sagt, at denne kommission ikke formåede at feje det spindelvæv ned, som burde have været fejlet ned, er det ikke sært, at offentligheden imødeser en sådan bog med den største interesse.

Selv om det er blevet udtalt fra anden side, at man ikke forstår, at vi vil skabe ro med vort forslag, er tilfældet dog det, at vi ønskede, at der blev skabt ro og klarhed ved, at der blev foretaget en nødvendig undersøgelse af de forhold, vort forslag omhandler, men det bliver altså ikke tilfældet.

Et mindretal i det udvalg, som har behandlet vort forslag, socialistisk folkeparti, har givet tilslutning til 2 af punkterne i vort forslag, og begrundelsen lyder bl. a. sådan:

„Den af justitsministeren på regeringens vegne afgivne erklæring kan med